

165

Skín á himni skír og fagur

1. Skín á himn-i skír og fag - ur hinn skær - i hvít - a - sunn - u - dag - ur er dreg - ur
 2. Fyrst - u vin - ir sjálfs Guðs son - ar þeir sát - u mill - i ótta' og von - ar á þess-um
 3. Skynd - i - leg - a heyrð - ist hvin - ur sem hvasst er veð - ur yf - ir dyn - ur og fyllt - i
 4. Lið - u tákn í loft - i skær - u sem leift - ur - tung - ur bjart - ar vær - u og sett - ust

nafn af Drott-ins sól, dag - ur - inn er Drott-ins and - i af dýrð - ar - inn - ar björt - u
 Drott-ins deg - i fyr, all - ir þó með ein - um hug - a sem eng - in þreng-ing kunn - i
 hús - ið fljótt hjá þeim. Drott-ins and - a kær-leiks - kraft - ur svo kem - ur mörg-um sinn - um
 yf - ir sér - hvern þar. Tung - ur enn með leiftr - i ljóm - a og lof - stír Drott-ins þögl - ar

land - i hér steig á hels og harm - a ból. Því syngj - um sig - ur - lag og
 bug - a og and - ans bið - u ör - ugg - ir. Með ein - um hug - a enn svo
 aft - ur, hann fyll - ir enn upp all - an heim. Ef þungt hann and - ar á, þá
 róm - a hans veldi' og dýrð til veg-semd - ar. Hvert lauf í lág - um dal, hvert

sign - um þenn - an dag. Drott - ins and - i, oss heill veit þá að himn-um á vér
 all - ir sé - u menn. Einn sé and - i og ein sé lund um all - a stund og
 ekk - ert stand - ast má en hann and - ar þó aft - ur blítt og hægt og hlýtt og
 ljós í him - in - sal er - u tung - ur er tal - a hátt þótt haf - i lágt um

há - tíð slík - a meg - um sjá.
 ein sé von um gleð - i - fund.
 hjart - að gjör - ir milt og þýtt.
 Herr - ans spek - i, gæsku' og mátt.

5. Allir fylltust anda hreinum,
 Guðs andi kenndi lærisveinum
 að tala ókunn tungumál.
 Fyll þú brjóst vor, friðarandi,
 og fjötrum svipt og sterku bandi
 af vorri tungu, vorri sál.
 Ó, lát þinn lausnarkraft
 vort leysa tunguhaft.
 Allar tungur
 með allan mátt
 á allan hátt
 þér alla vegsemd rómi hátt.